

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 25210

гр. София, 28.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в закрито заседание на 28.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **12597** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.3 от ГПК.

По делото е постановено решение, с което частично е уважен предявеният иск срещу Българска народна банка.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от БНБ, както и молба за допълване на решението в частта на разноските, с което не е уважена претенцията на ответника за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, предмет на разглеждане в това определение. Изложени са подробни доводи, че този извод на съда е неправилен и не намира подкрепа нито в доктрината, нито в практиката, включително актуалната такава на ВАС, формирана по сходни дела. Претендира се за изменение на решението чрез присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от претенцията.

Препис от молбата за изменение е връчен на другата страна, която е оспорила основателността на искането за изменение в становище.

Съдът намира искането за допустимо, но неоснователно.

Действително, чл. 10, ал.4 от ЗОДОВ (нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) предвижда, че съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Тази норма, няма обратно действие и изрично с Преходните и заключителни разпоредби на ЗОДОВ (обн. ДВ, бр.94 от 2019 г.) с § 6. (1) е предвидено, че този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила, а неприключилите до влизането в сила на този закон производства се довършват от съдилищата, пред които са висящи, включително при последвало въззивно и касационно обжалване. Делото по исковата молба, първоначално подадена на 20.06.2019г. в СГС, преди влизане в сила на посоченото

изменение на нормата на чл.10 от ЗОДОВ с приемане на нова ал.4 и не следва да се приложи в случая. Не е налице основание за изменение на решението в частта за разноските именно поради липса на основание за присъждане на разноси в полза на ответника по иска. На основание § 6 от ПЗР към ЗИДЗОДОВ на ответника не се дължат разноси, съобразно отхвърлената част от иска. Съдът не намери основание да преразгледа това си становище, изложено и в решението.

С оглед изложеното молбата на БНБ за изменение на решението в частта на разноските е неоснователна. Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на ответника БНБ за изменение на Решение № 15858 от 01.09.2024 г. по адм. дело № 12597/2021г., в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: